

Stress og traumer i forklædning hos børn

af Heather Smith

Hopi-indianerne siger, at et samfund skal vurderes på, hvordan børn har det. Ser vi på vores vestlige samfund, går det vist ikke så godt.

Kigger vi os omkring, ser vi et stigende antal børn med diagnoser, angst, depression og selvskadende adfærd med fokus på at behandle DEM og mindre på årsag og forebyggelse. En del af disse børn møder vi i klinikken med desperate forældre, som håber, at vi kan gøre noget.

Helheden i barnets liv

For mig er det vigtigste at se på helheden og samspillet i barnets liv og ikke på barnet som værende problemet. I de fleste tilfælde afspejler barnets reaktioner omgivelserne, hvor reaktionerne er et sundhedsrespons/udtryk for ubalance i miljøet, som med tiden udtrykkes i en mere patologisk fastfrosset tilstand. Som behandlere er det vigtigt ikke at fejltolke barnets reaktioner ved at fokusere på "problemet", men i stedet læse/sanse årsagen til det udtryk, barnet viser. Dette kræver en grundig viden om nervesystemet, træning i at sanse og synkronisere med de dybere lag i barnets nerve- og energisystem.

Hos en stor del af de børn

med adfældsreaktioner, indlæringsproblemer, night terror, indadvendthed, angst, fysiske smerter, spændinger m.m. ligger der ofte oversete hændelser eller overbelastninger i omgivelserne til grund for disse udtryk.

Hjernen former sig skævt

Når et nervesystem overbelastes i en tidlig alder eller i fosterstadiet, så aktiveres nervesystemet lettere i en højere alarmtilstand, fordi barnets umodne nervesystem er følsomt overfor stresshormoner. Hjernen former sig efter det omgivende miljø, og selvom truslen/overbelastningen forsvinder, udvikler nervesystemet en højere arousal-tilstand og skaber neurale stier i hjernen, som lettere reagerer på tilsyneladende små belastninger. Ufødte, nyfødte og små børns hjerner er umodne og derfor lette at påvirke.

Selvregulering forstyrres

Ved fødslen er fysiske strukturer som hjernestammen og den inderste del af lillehjernen aktive. Det er bl.a. herfra, at den tidlige regulering af

følelser sker. Den primære funktion i det autonome nervesystem er regulering af kroppens balance og overvågning af kroppens tilstand. Når selvreguleringsprocessen til regulering af følelser og handlinger forstyrres, og nervesystemet tidligt aktiveres i alarmtilstand, frigøres en stor mængde energi, som ophober sig i barnets/babyens krop.

En tikkende bombe

Dette skaber en tilstand som en tikkende bombe med en masse energi, som ikke får afløb i de konkrete situationer, men som udløses på tidspunkter, hvor omgivelserne ikke kan forbinde det til nogen udløsende faktor. Hvis barnet udsættes for tidlig stress eller situationer, hvor nervesystemet overbelastes og ikke selv kan regulere, "fryser" barnets nervesystem, fordi det er låst i situationen uden at kunne flygte fra overbelastningen.

Hjernen ændres

Epigenetik betyder "ved siden" af og handler om, hvordan gener aktiveres og reguleres. Det hele påvirkes af miljøet og overbelastninger. Ved overbelastning ændres signalstofferne i hjernen og gør det svært for hjernen at bearbejde stress. Udover at "sætte" sig i nervesystemet

epigenetiske forandringer og markant ændre hjernens funktion/struktur. Den viser også, at stress hos forældre og bedsteforældre kan påvirke i generationerne frem. Forskningen viser, at den tidlige stresspåvirkning kan ændre samspillet mellem binyrer, hypothalamus og hypofyse. Dette påvirker reguleringen af stress og øger risikoen for tilstande som overvægt, svagt immunforsvar, diabetes m.m. Når reguleringen er i ubalance, skabes en høj følsomhed overfor stress, og det kan skabe en neurobiologisk udviklingsforstyrrelse, idet hjernen fejludvikles tidligt i opvæksten. Ca. 95% af børn er sunde, da de blev skabt. Resten er miljøpåvirkninger.

påvirkes især sundhedslaget i det æteriske lag i energisystemet, hvilket gør barnet ekstra sensitivt og nedsætter immunforsvaret. Bindevævet påvirkes også let, idet en stor del af kroppens sensoriske system sidder hér, hvor fungerer som en antenne i forhold til omgivelserne. Det sidste kan udtrykke sig som fysiske skævheder og smerter.

Det er chokerende, at institutioner allerede hos helt små børn fokuserer på ADHD eller autisme. Hvis ikke overbelastningen opdages eller bliver mødt i barnet, kan bar-

nets nervesystem fortsætte sin reaktive rutschetur, som til forveksling ligner symptomer på flere af de diagnoser, vi ser så mange af i dag. Det er fristende at kalde dette scenarie for en epigenetisk stressepidemi.

Jeg har behandlet børn i mange år, og det går mere og mere op for mig, hvor vigtigt det er at se og sanse bagved de symptomer, som udtrykker sig på overfladen.

Biodynamisk KST (BKST) er en af de måder, vi kan møde barnet under overfladen. Ved at møde den iboende sund-

hed og dybere intelligens i barnets system gennem kvanteopmærksomhed, resonans og subtil kommunikation uden intention eller mål kan den tidlige epigenetiske stressaktivering af systemet påvirkes/ændres.

Se, hør, mød dit barn

Det er vigtigt, at behandleren ikke aktiverer barnets stressrespons yderligere ved fokusering på "problemet" og forsøger at "fixe" det overfladiske udtryk. Med BKST kan behandleren møde barnets oprindelige sunde blueprint fra

undfangelsen. Ved at blive set, hørt og mødt på et så dybt niveau har barnet mulighed for at aktivere sin oprindelige iboende sundheds-tilstand.

I behandlingen er det også vigtigt, at der i barnets omgivende miljø arbejdes med at omprogrammere nervesystemet ved ændringer i miljøpåvirkningen. Det er tilgange, der forhåbentligt kan behandle stress og traumer i forklædning hos mange af de børn, som systemet sætter i bås som bogstavs børn. □